Subscription

Inland: Rs. 50 /. per year

For Advertisements

Apply to:

The Manager Morning Star, Vaddukodd3i.

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka

under No. Q / J / 104 / News / 89

Established: 1841: A Christian Weekly: Published Every Friday

Jaffna, Friday, 17 March 1989

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PROPLE

of the MORNING STAR The Manager,

Please re-address

all undelivered issues

UNDELIVERED

" Morning Star" Vaddakoddai.

ISSUES

The 42nd Annual Sessions of the Jaffna Diocesan Council of the C.S.I.

The following were elected to vacant places in the various Boards and Committees or as delegates of the Diocese for various organisations

THE EXECUTIVE COMMITTEE:

Rev. D. S. Thiagarajah Rev. T. S. Premarajah Rev. S. P. Jeyazingam Miss Joyce Thampu Mr. T. A. Thambiappah

Mr. S. S. Selvadursi Mr. P. J. Thambiratnam

MEDICAL BOARD:

Mr. G, Rajanayagam Mr. N. A. Vimalendran

UDUVIL GIRLS' COLLEGE BOARD:

Mr. A. Rajasingam Mr. A. Kadirgamar Dr. (Mrs.) Joy Canagarajah

N. C. C. (Sri Lanka):

The Rev. T. S. Premarajah The Rev. S. Jeyanesan Dr. S. Jebanesan Mr. M. Thambithurai Mrs. H. N. Rajaratnam

C. M. C. VELLORE:

Dr. (Mrs.) R. G. Selvadurai Mr. A. Kadirgamar

JAFFNA COLLEGE BOARD:

Mr. Milory R. Selvarajah

C. L. S. COLOBO:

The Rev. T. S. Premarajah Mrs. A. R. Thambiappah U. T. C. BANGALORE: The Bishop Dr. S. Jebanesan

C. S. I. (SYNOD):

Rev. A. Jeyakumaran D. S. Ihlagarajah Mr. Noel A. Vimalendran Mr. Milroy R. Selvacajah Dr. S. Jebanesan Miss C. V. Selliah

APPOINTMENTS 1989

MANAGER:

Uduvil Girls College: Mr. S. S. Selvadurai

MANAGER:

Morning Star: Rev. T. Thevanesan

DIRECTOR:

Religious Education Board: Mr. G. Rajanayagam

THE MORNING STAR

English Editor:

Mr. C. E. Rajasingem

Tamil Editor:

Rev. D. R. Ambaiavanar

English & Tamil (Associate Editor):

Dr. S. Jebanesaa

Honorary Aud:itors:

Mr. A. A. Paul Mr. A. Jeyarajan

Auditors:

Messr. Ratnam & Co. M/s. Perampalam & Co.

OFFICE BEARERS - 1989.

The Secretary:

Rev. A. Jeyakumaran

Treasurer:

JDCSI & ACM):

Mr. Noel A. Vimalendran

HOSPITAL SECRETARY.

Mcleod Hospital Inuvil:

Mr. N. S. Rajah

Green Memorial Hospital Manipay: Mr. Mano Spencer

A. C. M. PRESS

Superintendent:

Mr. C. N. Sellathurai

REV. PAUL CLAYTON'S ADDRESS

Rev. Clayton addressed the Assembly on "Mission - New Concepts and Realities" He said that since the time of the founding of the American Board of Commissioners for Foreign Missions, way back in 1810, there has been a new concept of 'mission'. Paternalism and colonialism were no longer ingredients of mission -Mission in the deeper sense was god's mission in Jesus Christ. Christianity was a world faith and not merely a sect of Judaism.

It was Martin Luther King who shot the Church with this new concept - the church in your backyard. The amazing transformation brought about by Liberation Theology and by the Civil Rights Movement can be traced to this inspiration that came from Asia.

Rev. Clayton, in the course of his address referred to his visit to areas South of Elephant Pass in Sri Lanka where the J. D. C. S. I. had spread its tentacles in recent years. He said that he was really unable to squeeze within his address all that he saw during this brief visit. But the work carried on in these areas increasingly underlined the new understanding of Mission - of partnership and sharing It is not decisions made at Boston that mattered but deions on Digitized by handshame aumdation.

noolaham.org | aavanaham.org

The Easter Event, the speaker reminded the Assembly was a gift to the disciples. It was not intended to give them solace. It was an event on the other hand that brought with it a challenge for more work and dedication' "Be my sheep; tend my lambs' This is the origin of the church. This mission is still ours".

J. D. C. S. I. CHURCH. CHAVAKACHCHERI.

New Office - Bearers 1989.

Ladie's Guild. President: Mrs. Loji Satkunasingham.

Secretary: Mrs. U. Nadeswaran. Treasurer: Mrs. G. Everts

Caurch Committee. Secretary: Mr. B. R. R. Sinniah Delegates: Mr. S. V. Vythilingham.

Mr. S. Devanandan. Deacon: Mr. S. Satkunasingham. Deconess: Mcs. S. A. Ariatheva. Snnday School. Superintendent: Mrs. A. Mahinda. Chair Leader:

Mrs. Jeyadevi Sinniah.

ELAIATHAMBY THEVARAJAH -AN APPRECIATION-

NOT THE RESERVE AND THE PROPERTY OF THE PARTY OF THE PART

It came as a rude shock to all his kith and kin, his numerous friends and colleagues when they were told that Mr. Elaiathamby Thevarajah (Department of Fisheries) had passed away in Australia, on Monday 13th February 1989, hardly four moths since he set foot there to spend a well-carned rest with his eldest daughter Raji and Son-in -law Wesley and their little kids whom he adored.

Death has snatched from our midst a loving and devoted father, a doting grandpa, a dedicated Methodist Church activist, an indefatigable and conscientious worker and above all, a sociable and benevolent friend and relative. Such noble traits are seldom found in many a mortal. But Thevarajah was an exception. He was a jewel among men. A great benefactor, he never grudged helping the poor and the needy. He took a great delight in alleviating the suffering of the 'haven'ts' and the downtrodden. From his comparatively meagre fountain of worldly wealth and possession, he, blessed with that divine grace, channelled a steady and even course to earich the lives and gladden the hearts of all those around him. His children too have picked up appih's noble traits, and may the good Lord help them to continue the good work of their righteous and benevolert father. For such indulgence, would, surely cheer up their broken

AMERICAN CEYLON MISSION 175th ANNIVERSARY.

The Rev. James Richards (1784 - 1822)Missionary of the ABCFM.

Mr. Richards was a child of prayer, consecrated to the service of God from his earliest infancy; and so serious and unexceptionable was his deportment in childhood and early youth that many of his christian friends were ready to believe he had in the first years of his life been sanctified by the Holy Spirit. But it was not till the age of thirteen, as he believed that he embraced the saviour by a living faith. And so great was his sense of his own unworthiness, and his fear of obtruding himself among the friends of christ that he delayed for many years to make a public profession of religion. Subsequent events have shown however that while his religious character was unknown except to his more intimate acquaintance, he was making rapid advances in the divine - life. For a long period, he sacredly consecrated one entire day in each month to fasting a prayer and a delightful grove, at a little distance from his father's house, became almost daily the place of his retirement and witnessed, there can be no doubt, his meditations and his fervant prayers.

When Mr. Richards first entered on a course of study preparatory to preaching the Gospel, he contemplated no extensive field of labour. To be useful in some small destitute parish, like a few which he knew in the vicinity of the town in which he resided appears to have been the extent of his most ardent hopes. The idea of his preaching the gospel to distant Heathen, had then probably never entered his own mind, or the minds of his parents. But when in Williams College, he began converse with Mills and others of a kindred spirit on the deplorable condition of pagan nations: when they prayed and contemplated the dying command of christ to preach his gospel to every creature in all the world his vision began to enlarge: and before the end of his third year in college he had come to the fixed purpose of spending his life among the heathen - a purpose from which he was never afterwards known for one moment to swerve, and which was formed with only the condition if the Lord will

He returned to his pare its in the ensuing vacation which was in the fall of 1808, revealed to them his unalterable determination and with great earnestness pleaded before them the cause of the heathen. Happily for him, after the subject had come fully

(Gontinued on Page, 4)

2 தய தாரகை

UTHAYATHARAKAI

Estd. 1841.

இதின்குவ வார இதழ். ந்த ஜனத்தை

வெள்ளிதோலும் வெளிவருவது உயர்த்தும் : பாவம் எந்தக்குவத்துக்கும் @ planto

மலர் 149

17 - 03 -1989

(Spie 11

சிந்தன் 7.

மத்தேயு 26: 26 - 28.

சிலுவையின் பாதைக்குச் செல்லு முன், கீடர்களுடன் விருந்து ஒன்றை நமது ஆண்டவரும் மீட்பரு மாகிய கிறிஸ்து அனுபவிக்கின்

அப்பத்தை எடுத்து உடைக்கின் mit; தனது சர்ரத்திற்கு ஒப்பீடு செய்கின்றுர். பாணம் pom Dis பாத்திரத்தை எடுத்த அசிர் வதிக்கின்றுர். புதிய உடன்படிக் கையின் இரத்தம் என்கிருர். தன் சரீரத்தையும் இரத்தத்தை யும் பகிர்ந்து தந்து விடும் இயாகத் திருவிகுந்தாகவும், தியாகிகளே உரு வாக்கும் பெருவிருந்தாகவும் அமைந்து விடுகிறது இவ்விருந்து.

தனது வாழ்வையே உலகிற்குப் படுர்ந்தவர்: தண்னுயிர் ஈந்து மண் னுயிர் மீட்டவர். இவர் புகிய வர லாறு படைக்க வந்த புதியபிறப்பு. இப்புதிய பிறப்பை, ஞானஸ்தானத் தன் மூலம் பெற்றுக்கொண்டு, தியா கத்தின் வடிவாகிய கிறிஸ் துவின் மரணத்திலும் உயிர்ப்பிலும் பங்கு கொண்ட வடிவங்கள் தான் திருச் சபை மக்கள்.

திருச்சபை மக்களிடமிருக்கவேண். டிய தியாக உணர்வை, வளர்க்க வேண்டியழைக் கப்பட்ட மக்கள் கூட்டமே, மேய்ப்பின் பணிக்கென்று அழைக்கப்பட்ட சடர்கள் கூட்டம்.

கரைந்து உண்ணும் கார்கைக் குலம் போல, பகிர்ந்துண் ணும் தியாகத்தின் செயற்பாடு நம்மிடை வளர்க்கப்படுமானுல், ஏற்றத்தாழ்வு இல்லாத - மேடு பள்ளம் இல்லாத-வனேவு நெளிவு இல்லாக, முற்றும் புதிய ஒரு அமைப்பு உருவாகும். இவ்வுயரிய திரு நோக்கிலேயே நம் மீட்பர், தன் தியாகத் திருப்பணி யைத் தொடர்ந்தார். இப்பணிக்கு மக்கள் அணிதிரண்டு வரவேண்டும் என்றும், பணியின் பொருள் மாழுது இருக்கவேண்டும் என்றும், அவரே சபையின் தவேயும் ஆஞர்.

சரீரமாகிய சபையின் தஃவயாகிய கிறின்து, இயாக இராசதை இருந்து அட்சி செய்வதால், அவருடைய ஆட்சிக்குட்பட்ட நாமும், தியாக உணர்வுடன் புதிய வரலாறு கண்டு புதிய உலகம் படைப்போம் வாரீர்.

சிந்தனே 8.

மத்தேயு: 26: 26 - 35.

எச்சரிப்பின் வார்த்தை ஏன்?

நல்வவர் போல் நடித்து நம்பிய வரைக் கெடுப்பவர்கள் நயவஞ்ச கர்கள். கூட இருந்து குழி தோண் இம் கூட்டம் இவர்கள், நமது இன் றைய வாழ்விலும், இப்படிப்பட்ட வர்கள் இருப்பதை உணர்ந்தும் அனுபவித்தும் இருக்கின்றேம். அர சியல், சமூக வாழ்வில் இழையோடி கிட்ட இவர்கள், வாழ்வை விரும்பி அழிவை அனுபவிப்பவர்கள். இவர் களின் நடுவேதான், புணிதமான வரலாறுகள் எழுதப்படுகின்றன.

புனிதமான இறைமகன் இயேக வின் வரலாற்றில் இப்படியும் ஒரு சந்திப்பு. ஏற்றுக் கொண்ட இறை இட்டத்தை, நாற்றமெடுத்த உலக வரலாற்றின் நடு நின்று செயல்படு த்திய கொள்கை விரன், தன் தியாகத்திருவிருந்தில், ''என்னேடு இருப்பவன் என்னேக் கொடுப்பான்', என்றூர்,

தனிப்பெரும் தன். தல்லவனேக் காட்டிக்கொடுக்கவேண்டும் என்ற யூ*தாவன் திட்டம், நானொன்றில்* GOULLS MAN. COLD SI களுடன். **வி**கும்பாத இரவு நேரங் களில், தன் தவேவனுக்குத் தெரி யாது செய்த திட்டம். இத்திட்டம் பற்றி எப்படிக் கண் கல்லவன் அறி வான் என்று இறுமாத்து இருந்த GUIT M.

தன் ஐக்கியத்தில் இருந்த ஒருவரும் தன்கோவீட்டுப் பிரிந்து செல்வதை விரும்பாத கிறிஸ்து, எச்சரிப்பின் எதிரொலியாக ' உங்களில் ஒருவன் என்கோக் காட்டிக் கொடுப்பான்" என்றுர். யூதாகடைய- இதயத்தை இந்த எதிரோலி ஊடுருவீச் செல் லவே இல்லே. காரணம் உலகப் பற்று அவனின் இதயத்துள் சென்று வைப்பட்டு நின்று கிட்டது. அலு வேறிய இவனின் உலகப்பற்று, தன் தல்லவனிடம் இருந்து இவனே அதிக தாரம் அழைத்துச் சென்று வீட்டது.

உடன்பிறப்புகளாக வாழ்ந்த திருந் தொண்டர்கள் படுகொருவருக்கும் தன்னே மறைத்து வாழ்ந்தான். தன் தவேவனுக்கு மறைந்து வாழ்ந்த குற்றமும் செய்தான். தன்னே மறை த்தும் மறந்தும் வாழ்ந்தவின அறிந்த அன்பின் கிறிஸ்து, கடைசி நேரமாயினும் அவணே இருளாம் வாழ்வில் இருந்து ஒளியாம்வாழ் விற்கு அழைக்க விரும்பிரை. தர் நண்பன் வெட்கப்பட்டுப் போவ உத விரும்பாத பதிகிரைவர் மந்தி யிலும். குற்**தம்** இழைத்தவன் புரியும் படி மறைத்துப் பேசி, மறை விடத்தில் யூதால் வகுத்த இட் டந்தை விட்டு விடும்படி, கடைசி யான ஒரு சந்தர்ப்பத்தையும் அவ னுக்குத் தந்தார்.

சந்தர்ப்பம் தரப்பட்டும் திருந்த மனம் இல்லாது விரும்பியதைக் செய்து, தனக்குள் தன்னேப் பிரித் தும், தன் திலவின் விட்டுத் தான் பிரிந்தும், தான் கூடி வாழ்ந்த உடன் பிறப்புகளே விட்டுக் தன்னப் பிரிக் தும். கனிமரமாகி விட்டான் யூதாஸ். இச்செயல் எவ்வளவு கொடுமையானது? பல சந்தர்ப்பங் களில் நாம் விரும்பியதைச் செய் யும் போது எச்சரிப்பின் வார்க் தைகள் நம்மை வந்து தாக்குவது உண்டு. தாக்கப்பட்டு நாழும் கம் இ த ய மு ம் அசைக்கப்படுமானுள் அன்பு வழி ஒன்று ஆரம்பமாகும்.

ஆரம்பமாகும் இவ் அன்பு வழி யில் நாமும் இறைவனும் சமூக மும் இண்டுந்து செல்லும் இன்ப மான பாதையாக இவ்வழி அமை யும். ஏற்றுக்கொள்ளாது போவோ மானுல், பிரிவுநிலே பெருகி அழிவு என்ற சொல்லுக்கு உருவங்களே அமைக்கும் கருவிகளாக விடு வோம். எச்சரிப்பின் வார்த்தை கள் நம்மைச் சந்திப்பது நம்முடை யவும் நமது சமூகத்துடையவும் எதிர்கால Digitized by Noolatam Foundation ந்திய முகாமை noolanam.org aavanaham.org

பவனி செல்கின்றர் птап.

இறைவன் இன்று பவனிவந்தால் என்ன நடக்கும்? கறைபடிந்த மனுக்குலத்திற்கென்ன கிடைக்கும்? சிந்தித்துப் பாருங்கள்!

தெருக்களிலே அமைதி வகும், தேனும் பாலும் வழிந்தோடும், வருந்துவோர்க்கு வழிபிறக்கும், வானருளின் மடை திறக்கும். இது இன்று நடைபெறுகிறதா?

இருச்சபையில் புது**மை** வரும், தன்னலமோ பறந்தோடும்; சமயக் திலே மலர்ச்சி வரும், சாந்தகுணம் எழுத்தாடும். இம் மாற்றம் நம் மிடம் காணப்படுகிறதா?

அரசியவில் நேர்மை வரும், அன் பின் வழி ஆட்சி வரும், வடக்கு முதல் தெற்கு வரை இறையன்பின் கொடி பறர்கும். அன்பின் கொடிக் குப் பதிலாகப் போர்க்கொடி தானே நம் நாட்டில் பறக்கிறது.

பார்முழுதும் ஒன்று படும், பிரி வினேகள் தகர்ந்தோடும், பாடிரர்க்கு வாழ்வு வரும், பரமன் துணே இணேந்து வரும், இதுவே நமது எதிர்பார்ப்ப.

இது வரை இப்புதிய மாற்றங் கள் நடைபெறு இருப்பதின் காரணம்? நமது வீதியில் பவனி வரும் இறைவனே நாம் கண்டும் தாணு தவர்கள் போலும், அவர், நம்மைத் தன் உடன் ஊழியராய் வரும்படி - தன்னுடன் சேர்ந்து பணி யாற்றும்படி அழைக்கும் தொனி யைக் கேட்டும், கேளா தவர்போல் இருப்பதினுவேயே.

நமது நாட்டில், குறிப்பாகக் தமிழ்ப்பகுதிகளில் புதிய சமுதாயத் தைச்சமைக்கும் பணியில் இறை வன் ஈடுபட்டு வருகிருர். அவராவ் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட நாம் அவரோடு சேர்ந்து இம் மகத்தான பணியில் ஈடுபடவேண்டும்.

東東東東

செய்திகள்:

இந்தியாவில் சதனக்கொடுமை.

கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில், சித னக் கொடுமையால் நாலாயிரத் இற்கும் அதிகமான இளம் பெண் கள் படுகொலே செய்யப்பட்டிருக் கென்றனர். சேதனம் போகியளவ கொண்டு வராததற்காக, கடந்த ஆகஸ்ட் மாதம் தொடங்கி இந்த ஆண்டு ஜெனவரி வரையிலுள்ள காலப்பகு தியில் . புதுடெல்லியில் மட்டும் 50 இளம் பெண்கள் கொல் லப்பட்டனராம். இந்தியாவில் தேனம் வாங்குவது 1961ஆம் ஆண்டு முதல், சட்டத்தின் மூலம் தடை செய்யப்பட்டிருந்த போதி லும், இக்கொடுமைகள் இன்னும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற தென, இந்திய உள்துறை அமைச் சர் தெம்பரம் நாடாளுமன்றக்கில் வெளியிட்டதாகத் தெரிகிறது

அடகுநகைகள் யாழ். வந்தன.

மக்கள் வங்கியின் நெல் விய டி. பருத்தித்துறை, வல்வெட்டிக் துறை, சுன்னுகம் ஆகிய கிளேசுவில் அடகு வைத்தோரின் நகைகள் கடந்த வாரம் யாழ்ப்பாணம் கொண்டு வரப்பட்டன. எதிர் வரம் 22 ஆம் திகதி புதன்கிழமை யிலிருந்து நகைகள் உரியவர்களுக்கு மீள்ளிக்கப்படுமென, மக்கள் வங்கி

உதயதாரகையின் புதிய மனேஜர்.

'உதயதாரகை' வார இதழின் புதிய முகாமையாளராக அருள் திரு T. தேவநேகன் நியமிக்கப்பட் டுள்ளார், இவ்விதழின் முன் தன் முகாமையாளர் திரு. A. இராஜ சிங்கம், கடந்த 17 ஆண்டுகளாக இப்பதவியில் இருந்து சிறந்த தொண்டாற்றி வந்தார்.

யாழ். ஆத்ன சங்கத்தின் வருடாந்தக் கூட்டங்கள்.

கென் இந்தியத் திருச்சபையின் யாழ். ஆதீன சங்க வருடாந்தக் கூட்டங்கள், மார்ச் மாதம் 9, 10, 11. ஆம் நாட்களில், வட்டுக்கோட் டையில், அருட்பெருந்திரு டி. ஜே. அம்பலவாணர் அவர்கள் தல்லமை யில் நடைபெற்றன. இச்சங்கத்தின் செயலாளராக அருள் இருஏ. ஜெயக் குமார் தெரிவுசெய்யப்பட்டார். திரு. நோவெல் வி மலே ந்திரன் பொருளாளராக நியமிக்கப்பட்

東東東東

திலுவையின் மணிமொழிகள்.

(இரட்சணிய சரிதப் படலம்)

1. தமக்குத் துன்பம் செய்தவர் களே மன்னிக்கும்படி இயேசு பெரு மான் இறைவனே வேண்டல்.

தன்னரி ய திருமேனி சதைப்புண்டு தவிப்பெய்திப் பன்னரிய பலபாடு படும்போதும் பரித்தெந்தாய் இன்னதென வறிகில்லார் தாம் செய்வ திவர்பிழையை மன்னியுமென் நெழிற்கனிவாய் மலர்த்தார் நம் அருள்வள்ளல்.

தனது அருமையான தூய உடல்,காயமுற்று இளேத்து, சொல்ல முடியாத பல துன்பங்களே, அனு பவித்த போதிலும் அவர்களுக்காக இரங்கி, என் தந்தையே, தாம் செய் யும் செயல் இத்தகையது என அறியமாட்டார். இவர்களது குற றத்தை மன்னிப்பீராக என்று அருளே வரையாது கொடுக்கும் எங்கள் இயேசு பெரு மா ஞா. அழகிய கனிபோன்ற வாயிருலே கூறிஞர்.

2. இயேசுபிரான் திருடனுக்கு அருள்புரிதல்.

கள்ளமில்லா வருட்கள்ளன் க்கிந்துகரு ஊேயைநம்பி உள்ளுணர்வோ டினிதுரைத்த வொருமன்றுட் டுயிர்நல்கும் வள்ளல் இரு வுளத்தமுந்த மலங்காய்நீ பரதிகில் உள்ளபடி யின்நேயென் னுடனிருப்பாயெனவுரை த்தார்

வஞ்சனே இல்லாத அருளுக்குரிய அத்திருடன், அன்புற்றுத் தெய்வக் சுருணேயை நம்பி, உள்ளத்தின் அறி வோடு இனிகாகச் சொல்லிய, நெ வேண்டு தலானது உயிர்களேக்காக்-கும் பெருமானுது திரு உள்ளத் நின்கண் பொருந்த, "நீ வருந் தாதே, மோட்சத்தில் உண்மை யாகவே என்னுடன் இன்றுமுதல் இருப்பாய்'', என அருள் செய்தார்.

3. நம்பெருமான் தம் அன்னே 🛎 கும் சிடனுக்கும் அருளுதல்.

தன்னேரினின் நேங்கிய ழுந்தனித் தாயை யன்பின் முன்னைவ முங்கொரு சடனே முற்று நோக்கி அன்ளுயில னும்மகன் மற்றுனக் கன்னே நண்ப என்னவரு ளின்னுரை தந்தன ரென்று முள்ளார். (3ம் பக்கம் பர்க்க)

தூற்றித் திரிபவன் இரகவியம் விள்வான்: அலப்புவாய் மூடனெடு கலந்துற வாடேல்.

எங்கள் கருத்து

கு நசைக் காட்டும் குருத்தோலே.

ிலந்து காலத்கைப் பயபக்கியாப் அனுசரித்த நாம். **இக்காலத்**இன் இறுகி வாரத்திற்குள் புகுத்துள்ளோம். இவ்வாரத்தின் முதல் நான், தருக்கோவே ஞாயிறு. இந்த நான் நமக்குக்கரும் செய்ற ⊸்இதோ, உன் ராஜா சாந்த குணமுள்ளோராய் .. உன் கிடக் வரு இருர்... இவ யார்? .. தீர்க்க தரிசியாகிய இயேக ் (மத் 21: 4, 10 - 11) என்பதே.

குருத்தோன் ஞாயிறில் எது முக்கியம்? குருத்தோவேகளா? இல்கே. கருக்தோக்கள் பற்றிய குறிப்பு யோவாளில் மட்டுமே காணப்படுகிறது கழுதையா? இல்கே. கழுதை எத்தவே என் என்படுல் நற்கெய்தி நூல்களி டையேவேறுபாடு உண்டு. அப்படியாளுல் முக்கியமானது என்ன? சாந்த குணமுடையவராய் வரும் அரசராம் இயேசு பெருமானே என்பதை நாம் அறியவேண்டும்.

இயேசு பிரான், யூதர்களினுல் எதிர்பார்க்கப்பட்ட மேசியா. ஆணுள், யூதர்கள் எதிர்பார்க்கிற விதமாய்த்தான் கடவுள் செயல்படவேண்டும் என்பது, நம்பிக்கையில் ஒரு கீழ்த்தர\$்ல. பலவகையான குழப்பங்கள் நிறைந்த இந்நாட்களில், நாம் எதிர்பாராத வகையில், நம்மிடம் வந்த செயலாற்றுகிறுர். அகனேக் தூய ஆனியரின் துணேயுடன் நாம் புரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

"இதோ, உன் ராஜா!" ஆம், எங்களேத் தமது ஆட்சிக்கு ள் வர அழைக்கும் அரசன், இயேசு, அரசன் என்பதற்கு ஒரு புது விளக்கத்தைக் இது டுத்தார் இயேசு. பொதுவாக, அரசர்களும் ஆளுநர்களும், மக் ன்ன அடக்கி ஒடுக்குவதைத் தவிர, மக்க**ள் தலத்திற்கு**ச் **சிறப்பிடம்** தத்து ஆள்பவர்களாய் இவ்வே. ஆணுல், சாந்தகுணமுள்ளவராய், தாழ்மை யின் உருவாய் வந்த இயேசுவைப் பாருங்கள். அவர் மக்கள் நடுவில் மன்னராக விளங்குகிறர். சமுதாயத்திலுள்ள ஏழைப் பொது மக்கள், அவரைச்சூழ்ந்திருக்கின்றனர். அவரது எளிமையும் சாந்தமும் ஏழை களக் கவர்ந்தன. ஆண் இத்திருக்காட்சி, உயர்ந்தவர்களுக்கும், சமய வாதிகளுக்கும் வேகணேயைக் கொடுத்தது. இதுவே நியாயக்கோப்பு.

தீர்க்கதரிசி என்பதற்கும் ஒரு புது வீனக்கத்தைக் கொடுத்தார் இயேச. மந்திர முறையில், வரப்போகிறவைகளே உரைப்பவராக அவர் நடந்து கொள்ள வில்லே. அற்புதங்களேச் செய்து மக்களேக்கவர வேண்டுமென்று இயேசு விரும்பவில்லே. அன்று நடமாடின கள்ளத் திர்க்கதரிக்கீனப் போல இயேசு நடந்து கொள்ளலில்லே. அழுக்கை உள்ளே வைத்துக்கொண்டு. அதன்மேல் ஆசிகூற அவர் உடன்படவில்லே எம்பெருமான், எருசலேபுறக்காகக் கண்ணீர் விட்டார்; ஆலயத்தைச் கத்திகரித்து. அது எப்பொழும், மக்களுக்குரிய செபலீடு என முழங்

குருத்தோலே ஞாயிறன்று நடைபெற்ற நிகழ்ச்சி. இயேகவின் சிலுகைப்பாதையில் முக்கியமானது. இதைத் தொடர்**ந்து, இயேகவைக்** கொள் செய்யும் முயற்சி விரைவாக நடந்தது. "ஓசன்னு' என்று கு நந்தோவேகளேப் பிடித்துப் பாடிக்கொண்டு வந்தவர்களே இறுதி யில் அவரைச் சிலுவையில் அறையும்படி கூக்குரல் இட்டனர். நமது சடைப யில் குருக்டோவேகளே இறுகியில் ஒரு சிலுவையாகச் செய்து சபையார் தத் தம் இல்லங்களுக்குக் கொண்டுபோவதை நாம் காண்கிறேம் அல்லவா? ஆம், அறிந்தோ அறியாமலோ குருத்தோவேகளேக் குருசாக்கும் செயல் மாரெரும் உண்மையை எடுத்துக் கூறுகிறது,

குருத்தோல், மகிமைக்கு அடையாளமானுல், அதன் மகுடம் இல வையாகவே இருக்கிறது. குருத்தோலே, ஒரு சில மணிநேரங்களில் தன் பொருள் மாற்றிக்கொள்கிறது. எளிமையும் சாந்தமும் அரசாட்சியும் புரட்சியும் திறனுய்வும் இல்லாத தீர்க்க தரிரனமும், சிலுவையில்லாக கிமையும் பய**ன**ற்றவை என்பதே, இன்று குருத்தோ**ல** ஞாயிறு நமக்கு அளிக்கும் செய்தியாகும்.

de

சிலுவை

(2ம் பக்கத் தொடர்க்க

வினக்கம்;

கனது நேரில் நின்று வருந்தி அமுகின்ற ஒப்பற்ற தாயையும், அன்பினுல் முன்னுக கீன்று வருந்து கின்ற ஒரு பேடனோயும் கருணேயுடன் பார்த்து. அன்னேவே இச்சிடன் உழகு மகனையல், நண்பனுகிய சடனே, இவர் உனக்குத் தாயா வார், என்று நிலேபேழுக விளங்கு பராகிய இயேக பிரான், இவிதாக அளுளித்தெய்தார்.

4. இயேசு பிரான் தமது பரம தந்தையை நோக்கிக் கூறுதல்: இன்றுகவுச் சிகோடுக் 5 நாற்ற பென்றை நாழி

இவ்வாழுக, உச்சிக்காலம் முதல்

ABOTABIO-

வுண்று மணி நேரமாக, முற்றுக முடியிருந்த கொடிய இருள் நீங்கும் நேரத்தில், "என் தேவனே! என்ன எப்போது கைவிட்டீர் என்று துன்பற்றவராகிய பெருமானுர். அருள் நிரம்பிய தமு பரம தந்

முற்றுகமு யங்கிய வல்லிருண்

ரென்னேயென் றேவ வேயென்

நோக்கியோ நோல கிட்டார்.

முற்று மெல்வை

என்றேகைவி டுத்தனி

றுற்றுரருட் டாதையை

"அன்னிய வாலிபெருவன் விளேயாடு கிருள்

அருள் நிரம்பிய தமது பரம தந் 'இந்த வசத்தியக்கா எப்பவும் தையை நோக்கி, உரத்துச் சத்த இட்படித்தான்'' இதைச் செ ஃ ஃ மீ இட் கூறிற்gitized by Noolaha@ஈட்குட்குள் ஒடிவ

5. இயேசு பெருமான், தாம் தாகமுற்றிருப் நாகக் கூறுகள். செற்றுதெலி யாவைவி ளித் தனன் ஜிவரட்சை பெற்ருர்வது காண்டுது மென்றுபி கற்றி நிற்க வற்றுவருள் வாரிதி தாகம் ரீடுய தென்ன கொற்ளுர் கரு இ மொழி சொற்றவாறே. முன்னுறச்

alem KEID:

்இவர் எலியாவைக் கிருர். இங்கிருந்து விடுத்து பெற் பார்ப்போம்" றுக்கொள்வதைப் என்று விரோதிகள் பலவாறு சொல் விக் கொண்டு நிற்க, வேத நூல் முன்னே சொல்லியபடி, குறையாக அருட்கடனாகிய பெருமானர். காகமாய் இருக்கிறேன் என்று கூறினர்.

6. இயேசு பெருமான் தம உயிரை, தம் பரம தந்தையிடம் ஒப்படைத்தன்.

மருவாரளித் தபுளிங் காடியை வாங்கி யன்பின் உருவாய்ந்தவர் யாவுமு டிந்தவென் றும்த்தி யம்பி ஒரு வாதவெந் தாயுயிர் நல்கின னுங்கை யென்குத் இருவாய் மலர்த் ஆதலே சாய்த்தனர் சேவன் விட்டார்.

விவாக்கும்:

விரோக்கள் கொடுத்த புளித்த காழுயை வாங்கி, அன்பினது உரு வத்தை உடைய நம் பெருமான் எல்லாம் முடிந்தன' என்று உறதி யாகள் கூறி, 'என்றும் அழிவற்ற தந்தையே! உமது <u>திருக்கரத்</u> இலே எனது உயிரை ஒப்படைத் தேன்' என்று சொல்லி, தம் தம் யைச் சாய்த்து உயிர் நீத்தார்.

東東東東東 தச்சனின் தனயன் (முற்னெடர்)

காட்டுப்பன் நிபோல் உருவ்வடு திரணடு வளர்ந்த நிம்மிக்கு , பகல வேளேகளில், கழுத்தில் all a) 11 35 போடப்பட்டிருந்தாலும், வீட்டில் இராச நடப்பு.

கிம்மியின் கூட்டோரம் சா தாரண ஊர் நாய் ஒன்றைக் கண்டாற் போதும், உடனே எதிந்து கலேத்து விடுவோர்கள். இம்முறையும் ஊர் இனக்குட்டிகளேயே ஈன்றெடுக்க, அவற்றைச் சாக்குக்குள் போட்டு.. மூடிக்கட்டி இரவோடு இரவாக. சந்தை வெளியில் கொண்டுபோற் எறிந்து விடுவார்கள்.

தட்டொன்றில கோப்பைத் சோற்றுடன் மாட்டிறைச்சியும் எலும்பும் நிரப்பிக் கொண்டுவந்து திம்மியின் முன்னுல் வைத்துவிட்டு. முற்றத்தில் விளேயாடிக் கொரண்டி ருக்கும் வசந்தியை, வைத்த கண கொண்டு வாங்காமல் பார்த்துக் நின்றுள் ரானி.

ராணி, வசந்தியின் வயதை ஒ வள்தான். வசந்தியின் நிறத்தை விட நல்ல சிவப்பி' தணது அற குக்கு வசந்தி எம்மாத்திரம்? என் கூட அவள் அடிக்கடி தன் அழ கைப் பற்றி எண்ணிப் பெருமிக படைவாள். **அடுத்த** கணம், தான் ஒரு வேலேக்காரி என்பதை மன் வரவ் நிக்கவுபடுத்திக் கொண்டு தவ விதியை தொந்து கொள்வான்.

நின்று விளேயாடு இருனே என்ற எண்ணம் இறிதேனும் இல்லாத வளாய்' தொங்கிக் கு இத்து வசந்தி. ராணிக்கோ அவள் கோவத்தைப் பார்க்கக்' கூச்சமாயிருந்து.

noolaham.org | aavanamam.org

"சூடு சுறனோ என்ப து வேப் போவக்கிடக்கு." என்று மன துக்குள் கறுவிக் கொள்ளட பாறிக் கிழவிக்குப்பற்றிக் கொண்டு வந்தது

்எடியே வயந்தி இஞ்சாக் வாடி நேட்டில் போற வாற காவாலி கடப்பிளியலெல்லாம் பாத்துச் சிரிச் ுக் கொண்டு போகுஅகள்.

· · சய்.....பேய்க் கிழவி: பேசாம விருக்க முடியாட்டில் எழும்பிப்போ. உண்ணே யார் இங்கே வரச்சொ ன்னது? பின்னுலே மாமரத்துக்குக் இழே போயிரு...போ....

அரிகன்பம் பொறுக்க மூடியா மல் போகவே வசத்தி, கிழவியைச் சறி விழுகினுள்.

·பனங்காட்டுக்குள்ளே இருந்**து** வந்த உணக்கு என்ன தெரியும்?... பாறிக்கிறவி பக்கிரகாளியாளுள். ் என்னடி சொன்னுப், ஆரைப்பாத் தடி பணங்காட்டாள் என்று சொன்

குறும்? பள்ளியிலிருந்து வரும் வழியில் பல நண்பர்களின் வீடுகளே 'விதிற்' பன்எணிக் கொண்டு வந்த சம்மா ரீச்சர் நெருப்பில் வைத்தாற்போல. பாய்த்தோடி நடிவில் நின்முள்.

மரியா தியில்லாத பிள்ளே வளர்க் கிருப்? உன்ரை வளர்ப்புத்தான் @UU ...

பொரிந்து தள்ளிஞள் பாறிக்

அலுப்புக்களேப்பு என்று வந்த திரேசம்மாவுக்கு வழக்கு விசாரணே Garmil

நடந்த சம்பவங்களக் கேட்ட சித்த திரேசம்மா, கன் தாயைக் தான் சினந்த கொண்டாள்.

வசந்தியும் குமாரும் மீண்டும் விளேயாடத் தொடங்கி விட்டார் கள். "அம்மா நீஇங்கே வந்து பத்து நாளுமாகவில்லே. வீட்டில் இருக்கிற எஸ்லாரையும் பேகைத்துக் கொண் டாய். இந்தக்காலத்துப் பின்னேகள் நீ கினேக்கிற மாதிரி நடக்க மாட் ந்துகள்"

்அட்ப ஊருலகத்திலுள்ள காவா லிப் பொடியளின் சேட்டைப் பொருளாகத் தான் வளர்க்க வேற்று மெண்டு சொல்லுறியே?"

''என்றை பிள்வேயை ஒருத்தன் இழிவாகக் கதைக்க (pug ay Cin? SILDER & GOYLLITEN GUIT MOUSE சேட்டை விட்டுவிட்டு தப்பி விடே லாது. செருப்பால் ஒரு முறை நல்லாக்குடுக்குமிருக்கிறுள். என்ரை டிள்ளயை நான் கௌரவமாகக் தான் வளக்கிறன், கட்டுப்பாடாக த்தான் வனர்கிறனம்மா, நீயம்மா உன்ரைவாயைச் சரியா வைச்சிருந் தா எல்லாம் சரியாயிருக்கும்.

பாவம், சேட்டை பண்ணும் எண்ணமின்றி உண்மையாகவே நோம் என்னவென்ற கேட்ட காரல் பியோன் [ஒரு வனுக்கு செருப்பால் அறைந்த திடிரவாகக் காரி வசந்தி. இந்தச்சம்பவத்தைக் திரித்துக்கூறி, தன் மகள் பற்றி பெருமைப்பட்டுக்கொள்வதல் திரே சப்பா ரீச்சருக்கு ஒரு இருப்

் உனர்கு என்ன யும் என்றை புள்ளேயின்யும் பார்க்கப் பொறுமை யாய்க்கிடக்கெண்டு சொல் micion

"என்டி என்க்கு உங்கள் பேஸ் பொழுமை? என்றை பிள்ளோமன் நல் வாயிருந்தா எனக்குப் புளு கம் தாவே. நீ என்னடா எண்டால் பெரிய வெள்ளேக்காரத்துரை வீட் 04 சிவயம் நட**்**த வேண்டு மெண்டு உள்ள தெல்லாம் வித்துச் கட்டு பூசிமெழுகிக் திரியிரும் கடன் பட்டுச்சீவிச்சு சேமால் வாழ்க்கை நடத்து கிரும். ஏன் எங்களுக்கு வெளிப் பூச்சு? நாங்கள் பிருத்து வளர்ந்த நிலேகளே மறத்து. அதுகளே மூடி மறைத்து ஒன்வாழ வேணும்? விரலுக்கு தக்க வீக்கம் வேன்ப பமே

(கொடரும்)

TO GO TO BEEN OUT

EDITORIAL

THE CHURCH AND MISSION: — NEW FRONTIERS —

Two highlights marked the 42 nd Sessions of the Jaffna Diocesan Council, held at Vaddukoddai from the 9th to the 11th of March, 1989.

One was the Address of Rev. Paul clayton, the Guest Speaker at the Council Sessions, from the United Church Board of world Missions, Boston, who also brought greetings from his own church, the United Church of Christ and from the WCBWM, the successor of the American Board of Commissioners of Forreign Missions (founded 1810), a body which sent us our pioneer bands of American Missionaries, to Jaffna in 1816.

As partners in mission, the WCBWM has now very close links with Jaffna College and with other diocesan instituitions. Rev. Clayton's address on "Church and Mission" had an authentic ring, having been delivered immediately after his visit to some of the areas in which the JDCSI had now spread its tentacles.

By a significant coincidence, Rev. Paul Clayton's visit to Jaffna followed important political events both in us and in Sri Lauka. The distinguished visitor came to us after the election of his own President, George Bush, the 41st President of the United Slates, who took a pledge on 20. 01. 1989, to lead "a Kinder, gentler nation."

At Lincoln Memorial, on the 25th of January, 1989, the first 40,000 spectators lighted tiny flashlights, according to news reports, to dramatise the new President's concept of "a thousand points of light" create "a Kinder gentler nation."

In Sri Lanka, President Premadasa in a similar mood of buoyancy threw open to the people the stately portals of the Janadipathi Mandiraya for three days Consecutively (January 13 to 16, 1989), lavishly entertaining his guests, some of them from rural areas with sweatmeats and tea, served at the 'Pirith' ceremony held within the premises in a specially crected pandol. President Premadasa was soon to take over the new portfolio of Buddha Sasana in addition to his other ministries.

The frontier today in which the Church in mission in Sri Lanka has to gird itself for special action in the political sphere where the rising spiral of crime in the land is a serious impediment to people settling down to their daily routines of existence. For that reason the voice of the church needs to sound as the ancient voices of Amos and Isaiah in the high places of the nation. In plain words, it must be made clear to rulers that governments are servants of the people to achieve earthly justice.

The Second highlight of the Diocesan Council this year was the observance, in a humble way on 11-3-89 of the Teath Anniversary of our work, South of Elephant pass.

In a clergy-thm Diocese, four of the young fully Ordained Ministers of the church have been sent to the new frontiers at Kilinochi, Mankulam, Murikandi, Shalomnagar, Vavuniya, Cheddiculam, Konavil, Bharathipuram and other far-flung outposts—"to make in the desert, a. living well"—where children are ill-fed and naked, where human life is at an all time low, and where there is mirky mingling of politics and crime. The Tenth Anaiversary of the Mission, South of Elephant Pass was marked by four minute addresses by the Presbyters involved in the work, on what had been accomplished by them and what remained still undone.

The decade (1978 — 1988) was a period of unprecedented political turbulence in the land. The year 1979 was the year of the Prevention of Terrorism (Special Provisions) act, and the creation of the New Ministry of National Security, with the concomitant drop in optimism in the minds of people, for a peaceful settlement of Sri Lank's festering political issues. The government of the day had 141 members of whom 91 held Ministerial portfolios. The Act, one of a kind, was haltingly passed in Parhament laying the seeds, as many believed for a full blown national crisis.

It was in this backdrop of insecurity, vulnerability and a theatening military posture that the mission South of Elephant Pass was conceived and undertaken. The young 'missionary' pioneers approached their tasks with dedication, though they did not have the 'field' all for themselves. They could not be monarched of all that they surveyed. They had to constantly have their ears to the ground. They had to confront a civilian population angry and in many cases hungry. They were in a situation, like the lady-motorist of the U.S. who claimed the 'right of way' from a cab driver only to be told "Lady, the right of way is not something you have. It is something somebody gives you."

BOOKS & MAGAZINES.

Wanted by Foreign Research Organisation books, magazines and pamphlets on all subjects pertaining to Sri Lanka.

Those published in English before 1941 preferred. Immediate payment. Please write in English giving details including author, year of publication and price expected to.

ZODIAC ENTERPRISES Ltd. 227, D Galle Road, Colombo.

A COMPANY OF THE PROPERTY OF T

(continued from 1st page) before him, they were as ready to give him to the heathen, as he had been to consecrate himself; and thus the parents and the child enjoyed, whenever they were together till his final departure, the enviable pleasure of uniting in almost noble sacrifice to the cause of that saviour who died for them. There were no misgivings. No difficulties or dangers discouraged or disheartened them. In a familiar conversation his father, now an aged officer in the congregational church in Plainfield, Mass., once said to

"James when you think of leaving your father's house and all your connexions and friends and your trials and hardships to which you will be exposed; do you not sometimes feel like giving back — does not your heart recoil "No Sir" was the reply "Never for a moment."

From the time of this conversation till he left the country says one of his most intimate friends, "his mind appeared to be as constantly fixed on its beloved object, as the needle to its pole."

The time of Mr. Richard's departure from this country was delayed far beyond his expectation by war with Great Britain. After finishing his course of study at the Theological S minary in September 1812 he had spent nearly two years at Philadelphia in connexion with the Medical School and Hospital, when he found that it required a strong exercise of submission, te meet the obstacles which to long debarred him from entering on the benevolent labours to which he had for years looked for ward with ardeat anticipations.

"Nothing new" writes he in September 1814 "as to the time when I shall leave the country. I fear our patieness will long be tired. I fear that war will continue and that thousands and thousands of heathen will perish before we shall be able to offer them a crucified Saviour." Not far from this time as he was leading in the worship of his fathers family, and praying with affecting carnestness, that the obstacles which prevented his going to the heathen might be remewatts.

"How long dear Savious

how long
Shall this bright hour delay'
He was preaching at Decring, New Hampshire, when in
February 1815 the glad news
of peace with Great Britain
arrived.

(to be continued next week)

act in such a manner as to make the people see in him one who appears to have "the right of way" that would be his crowning moment:-

"To me 'twas not the truth you taught
To you so clear, to me still dim
But when you came to me you brought
A sense of Him

The functions of these new "missionaries" were, therefore, not to be little lords in their manor, but to be little servants loving, serving, caring and praying and to learn through their, labours in Day Care Centres, Vocational Training Schools, Creches, and Medical clinic, in farms and fields and in their daily encounter with people in a ravaged community, something of the meaning of the cross. Christian love, is not a centimental feeling. In order to reconcile, Christ had to die.

"The eventual outcome of an accepted mission is a reenacted Passion" said Douglas Webster, a former Professor of Mission at the Selly Oak Colleges, Burmingham. It is the highest and most worthwhile role of the Missionary, South of Elephant Pass".

Empty.

The Cross of Christ lies empty With the hollow hearts and word And faith of those once faithful Who had their hopes interred.

But stealing in with morning New hope falls fresh as dew The Cross of Christ lies empty But the tomb is empty too

– Benjamin William –

Registered as a News paper at the G. P. O., Sri Lanka under No. Q/J/104/News /89

Printed for the Jaffin Diocese of the Church of South India at American
Coylon Mission Press. 182, 1st, Cross Street Jaffins on Paiday 17 March 1900

But all the same, the missionary had diditible on which he could always derive from his inperatives of he could always derive from his inperatives of he could always derive from his inperatives.